

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

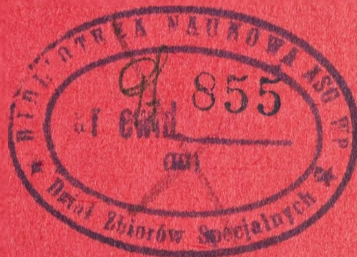
**WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA**

JAWNE

ASG wew. 3508/79

Egz. Nr 1

Ppłk dypl. Józef NIEDŹWIEDŹ

**ZABEZPIECZENIE PUNKTÓW DOWODZENIA
NA SZCZEBŁACH TAKTYCZNYCH W DZIAŁANIACH
BOJOWYCH**

(Skrypt)

47404

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

**WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA**

JAWNE

Egz. Nr 1

ASG wew. 3500/79

Ppłk dypl. Józef NIEDŹWIEDŹ

**ZABEZPIECZENIE PUNKTÓW DOWODZENIA
NA SZCZEBŁACH TAKTYCZNYCH W DZIAŁANIACH
BOJOWYCH
(Skrypt)**

 47404

WARSZAWA

PAŹDZIERNIK

1979

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE

ASG wewn. 3508/79

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Egz.nr ....

1

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY SŁUŻBY SZTABÓW

pżk doc.dr hab. B.BIDZIŃSKI

Ppżk dypl. Józef NIEDŹWIEDŹ

ZABEZPIECZENIE PUNKTÓW DOWODZENIA NA SZCZEBŁACH
TAKTYCZNYCH W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

skrypt

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	3
ISTOTA I TREŚĆ ZABEZPIECZENIA PUNKTÓW DOWODZENIA NA SZCZEBŁACH TAKTYCZNYCH	4
1. Pojęcie i zasady organizacji zabezpieczenia punktów dowodzenia	4
2. Obrona przed bronią masowego rażenia	6
3. Obrona przeciwlotnicza	9
4. Obrona i ochrona	11
5. Zabezpieczenie inżynieryjne	13
6. Maskowanie	15
7. Obrona radioelektroniczna	17
8. Zabezpieczenie tyłowe	19
 ZAŁĄCZNIKI:	
1. Plan ochrony i obrony 5 pz wklejka po str.	24
2. Plan ochrony i obrony 7 DZ wklejka po str.	24

W S T Ę P

Skuteczność dowodzenia na współczesnym polu walki związana jest ściśle z funkcjonowaniem punktów dowodzenia, podstawowych elementów w systemie dowodzenia wojskami. Na punktach dowodzenia odbywa się cały proces dowodzenia wojskami, jest to miejsce pracy dowódcy i jego organów dowodzenia.

Głównym przeznaczeniem punktów dowodzenia jest zapewnienie dowódcy i jego organom dowodzenia - możliwości ciągłego i operatywnego dowodzenia. Szczególnie ważnym zadaniem, stojącym przed organami dowodzenia w działaniach bojowych, jest zapewnienie ciągłości dowodzenia. Istnieć będzie bowiem ciągła groźba zniszczenia lub obezwładnienia przez nieprzyjaciela punktów dowodzenia posiadanymi przez niego środkami walki, z bronią jądrową włącznie. Utrata dowodzenia - nawet na krótki okres - w warunkach współczesnego pola walki prowadzić może do poważnych następstw, a w tym - do niewykonania zadania bojowego.

Zapewnienie ciągłości dowodzenia, a tym samym ciągłości funkcjonowania punktów dowodzenia, jest problemem niezwykle obszernym i zawiera w sobie szereg przedsięwzięć organizacyjnych i technicznych, których realizacja zabezpieczyć ma przed utratą dowodzenia, a także skrócić do minimum czas odtwarzania naruszonego systemu dowodzenia.

Jednym z takich przedsięwzięć w czasie organizacji i realizacji dowodzenia jest zabezpieczenie punktów dowodzenia. Pojęcie: zabezpieczenie punktów dowodzenia, znalazło swe miejsce w nowej decyzji regulaminu służby sztabów w polu w celu podkreślenia rangi tych przedsięwzięć w procesie dowodzenia oraz w celu uporządkowania zakresu zadań i kompetencji w tym zakresie.

Zawarty w skrypcie materiał jest próbą całościowego przedstawienia sposobów oraz treści organizacji zabezpieczenia punktów dowodzenia. Problematyka ta, w dotychczas obowiązujących materiałach, miała swe odbicie w rozdziałach dotyczących zasad i sposobów zabezpieczenia działań bojowych oraz organizacji służby porządkowo-ochronnej, a w tym - ochrony i obrony punktów dowodzenia.

Zgodnie z treścią tematu, w skrypcie przedstawiono pro-

blematykę zabezpieczenia punktów dowodzenia na szczeblach taktycznych /batalion-dywizja/, niemniej ze względu na zakres nauczania w akademii, główną uwagę zwrócono na zabezpieczenie punktów dowodzenia na szczeblu pułku i dywizji, a szczególnie na zabezpieczenie stanowisk dowodzenia.

W skrypcie przyjmuje się aktualnie obowiązujący system punktów dowodzenia na szczeblach taktycznych:

- bp /bcz/ - stanowisko dowódczo-obszerwacyjne - SDO;
- pz /pcz/ - stanowisko dowodzenia - SD, tyłowe stanowisko dowodzenia - TSD;

- DZ /DPanc/ - stanowisko dowodzenia - SD, tyłowe stanowisko dowodzenia - TSD, wysunięte stanowisko dowodzenia - WSD /w obronie - zapasowe stanowisko dowodzenia - ZSD/.

Doraźne elementy SD dywizji - punkt obserwacyjny dowódcy dywizji - PO, powietrzny element dowodzenia - PED.

Doraźny element SD pułku - punkt obserwacyjny dowódcy pułku - PO.

ISTOTA I TREŚĆ ZABEZPIECZENIA PUNKTÓW DOWODZENIA NA SZCZEBLACH TAKTYCZNYCH

1. Pojęcie i zasady organizacji zabezpieczenia punktów dowodzenia

Zabezpieczenie punktów dowodzenia jest to całokształt przedsięwzięć realizowanych w czasie organizacji i realizacji dowodzenia w celu zapewnienia organom dowodzenia - znajdującym się na punktach dowodzenia - warunków do dowodzenia oraz ich ochrony i obrony przed skutkami ogniowego oddziaływania nieprzyjaciela /w tym broni masowego rażenia/.

Zabezpieczenie punktów dowodzenia jest częścią składową zabezpieczenia działań bojowych i obejmuje przedsięwzięcia organizowane i realizowane bezpośrednio dla potrzeb danego punktu dowodzenia.

Zabezpieczenie punktów dowodzenia obejmuje: obronę przed bronią masowego rażenia, obronę przeciwlotniczą, ochronę i obronę, zabezpieczenie inżynieryjne, maskowanie, obronę radioelektroniczną i zabezpieczenie tyłowe.

Organizacja zabezpieczenia punktów dowodzenia łączy się ściśle z organizacją zabezpieczenia działań bojowych i polega

na określeniu i przekazaniu zadań wykonawcom, wydzieleniu do zabezpieczenia sił i środków i ustaleniu sposobów ich użycia oraz wyznaczeniu osób odpowiedzialnych za realizację odpowiednich przedsięwzięć.

Zabezpieczenie punktów dowodzenia organizuje się na podstawie decyzji dowódcy.

Najważniejsze przedsięwzięcia poszczególnych rodzajów zabezpieczenia punktów dowodzenia przedstawione są w planach zabezpieczenia działań bojowych sztabu oraz szefów rodzajów wojsk i służb.

Odpowiedzialnymi za organizację zabezpieczenia punktów dowodzenia są bezpośredni przełożeni tych punktów, i tak na stanowisku dowodzenia - szef sztabu, na tyłowym stanowisku dowodzenia - kwatermistrz - zastępca dowódcy, na wysuniętym stanowisku dowodzenia /zapasowym stanowisku dowodzenia/ w dywizji - zastępca dowódcy dywizji ds. liniowych, na stanowisku dowódczo-obserwacyjnym - dowódca batalionu^{x/}.

Bezpośrednimi organizatorami i wykonawcami większości przedsięwzięć zabezpieczenia punktów dowodzenia są komendanci^{xx/} danych punktów dowodzenia lub wyznaczeni do tego oficerowie oraz dowódcy pododdziałów znajdujących się na punktach dowodzenia.

Odpowiedzialni za organizację zabezpieczenia punktów dowodzenia, przed postawieniem zadań wykonawcom, zbierają i analizują dane o możliwościach zabezpieczenia punktów dowodzenia, i podejmują decyzję, w której określają szczegółowo sposób realizacji każdego z rodzajów zabezpieczenia. Zakres przedsięwzięć dotyczących każdego rodzaju zabezpieczenia oraz sposób ich realizacji, ze względu na ich różnorodność oraz specyficzne właściwości, wymagają uzgodnienia z oficerami sztabu

---

x/ W dalszej części skryptu pod pojęciem "bezpośredni przełożony punktu dowodzenia" należy rozumieć przełożonych na: SD - szefa sztabu, TSD - kwatermistrza - zastępcę dowódcy, WSD /ZSD/ - zastępcę dowódcy dywizji ds. liniowych, SD batalionu - dowódcę batalionu, PO dowódcy - dowódcę dywizji /pułku/.

xx/ Etatowo, komendant punktu dowodzenia występuje na stanowisku dowodzenia dywizji, na pozostałych punktach dowodzenia funkcję tę pełni wyznaczeni oficerowie.

oraz szefami rodzajów wojsk, oficerami kwatermistrzostwa i służb technicznych.

Zadanie, w formie zarządzeń, stawiać powinni wykonawcom bezpośredni przełożeni punktów dowodzenia lub wyznaczeni do tego oficerowie.

W zarządzeniach tych określa się:

- ocenę zagrożenia punktów dowodzenia ze strony nieprzyjaciela;
- siły i środki, jakie należy wydzielić do realizacji każdego rodzaju zabezpieczenia;
- sposób wykonania zadania oraz użycia sił i środków;
- sposób działania obsady punktów dowodzenia w wypadku zagrożenia.

Większość, w poszczególnych rodzajach zabezpieczenia, stanowią przedsięwzięcia stałe realizowane niezależnie od sytuacji bojowej i otrzymanego zadania, np. maskowanie OPBMR, powszechna OPL, obrona radioelektroniczna. Bezpośredni przełożeni punktów dowodzenia, w zależności od konkretnej sytuacji w czasie organizacji zabezpieczenia, stawiają jedynie dodatkowe zadania, które rozszerzają zakres realizowanych przedsięwzięć lub zmieniają dotychczasowy sposób ich realizacji.

2. Obrona przed bronią masowego rażenia

Obrona przed bronią masowego rażenia punktów dowodzenia obejmuje system przedsięwzięć realizowanych w celu organiczenia skuteczności użycia przez nieprzyjaciela BMR na punkty dowodzenia oraz maksymalnego osłabienia skutków działania tych broni.

Obronę przed bronią masowego rażenia punktów dowodzenia organizuje się na ogólnych zasadach w ramach zabezpieczenia działań bojowych.

Do najważniejszych przedsięwzięć z zakresu zabezpieczenia punktów dowodzenia przed bronią masowego rażenia należą:

- rozśrodkowanie poszczególnych elementów punktów dowodzenia /grupa dowodzenia, grupa zabezpieczenia i obsługa, grupa łączności/ oraz samych punktów dowodzenia w stosunku do siebie;

- inżynieryjna rozbudowa rejonu rozmieszczenia punktów dowodzenia;
- alarmowanie stanu osobowego punktów dowodzenia o skażeniach;
- wykorzystanie indywidualnych środków ochrony przed skażeniami;
- wykorzystanie właściwości ochronnych środków transportowych i terenu;
- rozpoznanie skażeń;
- likwidacja skutków użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia;
- dokonywanie przesunięć punktów dowodzenia w rejonny zapasowe.

Część z wymienionych przedsięwzięć, jak np. rozśrodkowanie, wykorzystanie właściwości ochronnych terenu i środków transportowych, wykorzystanie indywidualnych środków ochrony przed skażeniami organizowane i realizowane są stale, bez dodatkowych zadań czy wytycznych.

Całokształtem przedsięwzięć obrony przed bronią masowego rażenia na punktach dowodzenia kierują bezpośrednio przełożeni tych punktów poprzez ich komendantów lub wyznaczonych do tego oficerów. Organizujący OPBMR punktów dowodzenia ściśle współpracują z szefem zabezpieczenia chemicznego, szefem saperów oraz szefem wydziału łączności /szefem łączności pułku/.

Najważniejsze przedsięwzięcia związane z OPBMR punktów dowodzenia określa dowódca.

Planując rozmieszczenie punktów dowodzenia w terenie przestrzegać należy zasady, aby odległość pomiędzy poszczególnymi punktami dowodzenia wynosiła nie mniej niż 5 km; dotyczy to odległości pomiędzy SD a WSD /ZSD/ i TSD dywizji, pomiędzy SD i TSD oraz pomiędzy wymienionymi punktami dowodzenia dywizji i pułku.

Przy rozwijaniu punktów dowodzenia w terenie należy dążyć do tego, aby ich elementy znajdowały się w znacznej odległości od siebie; w przypadku SD dywizji przyjmuje się, że grupa dowodzenia, grupa zabezpieczenia i obsługi, węzeł łączności powinny znajdować się około 0,5-1 km od siebie, ponadto

nadajniki radiowe radiostacji średniej mocy rozmieszcza się 1,5-2 km od węzła łączności, lądowisko śmigłowców urządza się 3-5 km od SD. Na SD pułku grupę zabezpieczenia rozmieszcza się w odległości 0,5-1 km od grupy dowodzenia.

W marszu, odległości pomiędzy wymienionymi elementami w kolumnie marszowej punktów dowodzenia wynoszą 1-2 km.

Każdorazowo obok zasadniczego rejonu rozmieszczenia punktów dowodzenia należy wybrać i rozpoznać zapasowy rejon rozmieszczenia oraz prowadzące do niego drogi marszu. W warunkach pozostawania w jednym rejonie przez dłuższy czas, dążyć należy do okresowej zmiany rejonów rozmieszczenia punktów dowodzenia.

W praktyce przyjmuje się zasadę, że punkt dowodzenia nie może pozostawać w jednym rejonie dłużej niż jedną dobę.

Inżynierską rozbudowę rejonów realizuje się w ramach inżynierskiego zabezpieczenia punktu dowodzenia.

Alarmowanie obsady punktów dowodzenia o skażeniach odbywa się na ogólnych zasadach, poprzez ustalone, jednolite i stałe sygnały alarmowania o skażeniach. Sygnał alarmu ogłasza dyżurna służba operacyjna punktów dowodzenia po otrzymaniu powiadomienia o zagrożeniu lub posterunek obserwacyjny skażeń - po wykryciu skażeń chemicznych lub promieniotwórczych.

Na sygnał alarmu o zagrożeniu skażeniami obsada punktu dowodzenia wykonuje swoje zadania, nając indywidualne środki ochrony przed skażeniami w położeniu pogotowia.

Na sygnał alarmu o skażeniach obsada punktu dowodzenia nakłada środki ochrony przed skażeniami i nadal realizuje swoje dotychczasowe zadania.

Na wszystkich punktach dowodzenia organizuje się posterunki obserwacji skażeń w sile drsrk z kchem dywizji /plchem pułku/, na SDO dowódcy batalionu posterunek taki tworzy się z przeszkolonych w tym celu żołnierzy.

Posterunki obserwacji skażeń na punktach dowodzenia wykrywają skażenia i zakażenia oraz podają sygnał alarmu o skażeniach, ponadto określają na podstawie obserwacji wzrokowej lub za pomocą przyrządów parametry wybuchów jądrowych i kierunki przesuwania się obłoków promieniotwórczych, określają moc dawki promieniowania, rodzaj środka trującego użytego na punkt dowodzenia.

W czasie marszu posterunki obserwacji skażeń maszerują w ugrupowaniu marszowym punktu dowodzenia lub w składzie grupy rekonesansowej, jako patrol rozpoznania skażeń biorą udział w rozpoznaniu rejonu przewidzianego do rozwinięcia punktów dowodzenia.

Odpowiedzialnym za organizację rozpoznania skażeń na punktach dowodzenia pułków i dywizji jest szef zabezpieczenia chemicznego.

Likwidację skutków użycia broni masowego rażenia na punktach dowodzenia prowadzi się na ogólnych zasadach, w oparciu o: Plan odtwarzania zdolności bojowej i likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia dywizji /pułku/.

3. Obrona przeciwlotnicza

Obronę przeciwlotniczą punktów dowodzenia zapewnia się w ogólnym systemie tej obrony. Do bezpośredniej ochrony punktów dowodzenia od uderzeń z powietrza, na podstawie decyzji dowódcy dodatkowo mogą być wykorzystane oddziały i pododdziały wojsk OPL /paplót, bplot/. Na punktach dowodzenia organizuje się i realizuje przedsięwzięcia powszechnej obrony przeciwlotniczej.

Powszechna OPL obejmuje:

- organizowanie i prowadzenie obserwacji przestrzeni powietrznej;
- zwalczanie środków napadu powietrznego na bardzo małych wysokościach ogniem broni pokładowej i strzeleckiej;
- maskowanie;
- rozérodkowanie punktów dowodzenia i wykorzystanie właściwości ochronnych terenu;
- inżynierską rozbudowę rejonu rozmieszczenia punktów dowodzenia.

Skuteczność powszechnej obrony przeciwlotniczej na punktach dowodzenia zależy w dużej mierze od właściwej organizacji i rozpoznania, ostrzegania i alarmowania o nalotach środków napadu powietrznego.

Główną rolę rozpoznania przestrzeni powietrznej dla potrzeb punktów dowodzenia spełniają siły i środki OPL, które wykrywają i rozpoznają obiekty powietrzne i ostrzegają o za-

grożeniu z powietrza. Sygnały ostrzegania na punkty dowodzenia dywizji i pułków przekazywane są w sieci ostrzegania dywizji oraz w zależności od potrzeb we wszystkich sieciach dowodzenia.

Niezależnie od rozpoznania radiotechnicznego organizuje się i prowadzi rozpoznanie wzrokowe. W tym celu na każdym punkcie dowodzenia organizuje się posterunki obserwacji powietrznej w składzie 2-3 żołnierzy z pododdziałów ochrony i regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia. Posterunek obserwacji powietrznej rozmieszcza się w rejonie rozmieszczenia punktów dowodzenia, w pobliżu posterunku rozpoznania skażeń /na szczeblu batalionu tworzy się zintegrowany posterunek obserwacji powietrznej i rozpoznania skażeń/. Posterunek obserwacji powietrznej posiada bezpośrednią łączność z dyżurną służbą operacyjną punktów dowodzenia.

W czasie marszu posterunek obserwacji powietrznej przesuwa się w ugrupowaniu punktu dowodzenia.

Alarm przeciwlotniczy na punktach dowodzenia ogłaszają bezpośredni przełożeni tych punktów poprzez dyżurną służbę punktów dowodzenia. Podstawę do ogłoszenia alarmu stanowią: sygnał o zagrożeniu z powietrza przekazany w sieci ostrzegania lub sieciach łączności dowodzenia, informacje o zagrożeniu z powietrza pochodzące z rozpoznania wzrokowego /z posterunku obserwacji powietrznej/. Alarm przeciwlotniczy ogłasza się za pomocą ustalonych sygnałów dźwiękowych i wzrokowych. Ponadto przy znacznym rozśrodkowaniu punktów dowodzenia sygnał alarmu dubluje się za pomocą środków łączności wewnętrznej tych punktów.

Ogłoszenie alarmu plot na punktach dowodzenia stanowi podstawę do realizacji przedsięwzięć biernej OPL oraz jest sygnałem otwarcia ognia do celu powietrznego z broni strzeleckiej i pokładowej przez wydzielone do tego celu środki z pododdziałów ochrony i regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia. Obsada punktów dowodzenia na sygnał alarmu powietrznego udaje się do przygotowanych schronów i szczelin przeciwlotniczych.

W przypadku ataku lotnictwa na kolumnę punktów dowodzenia w marszu, z zasady kontynuuje się marsz zwiększając odległości pomiędzy pojazdami oraz zwiększa się szybkość marszu. Wydzielone środki prowadzą ogień do środków napadu powietrznego.

Odpowiedzialnymi za organizację powszechnej OPL na punktach dowodzenia są bezpośredni przełożeni tych punktów, którzy osobiście stawiają zadania i wydają wytyczne wykonawcom. Bezpośrednimi organizatorami powszechnej OPL są komendanci punktów dowodzenia lub wyznaczeni do tego celu oficerowie oraz dowódcy pododdziałów ochrony i regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia.

4. Obrona i ochrona punktów dowodzenia

Celem obrony i ochrony punktów dowodzenia jest niedopuszczenie do przenikania obcych osób w rejon ich rozmieszczenia oraz zabezpieczenie punktów dowodzenia przed niespodziewanym napadem nieprzyjaciela naziemnego i powietrznego.

Obronę i ochronę punktów dowodzenia organizuje się na czas ich przesuwania i w rejonie rozwinięcia.

Sposób organizacji obrony i ochrony punktów dowodzenia zależy między innymi od: sposobu rozmieszczenia punktów dowodzenia w terenie, posiadanych sił do ochrony i obrony, stopnia ich zagrożenia ze strony nieprzyjaciela.

Obronę i ochronę punktów dowodzenia zapewnia się między innymi poprzez: rozmieszczenie /przesuwanie/ ich w ugrupowaniu bojowym wojsk /TSD w ugrupowaniu pododdziałów tyłowych/ lub w pobliżu ich rozmieszczenia, z zasady w terenie o naturalnych właściwościach ochronnych; niszczenie we właściwym czasie grup dywersyjno-rozpoznawczych, desantów powietrznych i wojsk nieprzyjaciela, które pozostały na tyłach dywizji /pułku/. Przy wyborze rejonu rozmieszczenia punktów dowodzenia należy dążyć do tego, aby nie rozmieszczać ich w pobliżu charakterystycznych obiektów terenowych /różne węzły komunikacyjne, zakłady i ośrodki przemysłowe/ i nie w głębi dużych kompleksów leśnych.

Do bezpośredniej ochrony i obrony punktów dowodzenia wydziela się niezbędne siły i środki zwykle z etatowych pododdziałów ochrony i regulacji ruchu /koirr i ploirr/. Ponadto w celu bezpośredniego odparcia napadu nieprzyjaciela, oprócz wydzielonych sił i środków ochrony i obrony mogą być zaangażowani oficerowie znajdujący się na punktach organów dowodzenia. W wypadkach dużego zagrożenia punktów dowodzenia ze strony nie-

przyjaciela etatowe pododdziały ochrony i obrony mogą być wzmocnione pododdziałami piechoty i czołgów w sile do kompanii na szczeblu dywizji i plutonu - na szczeblu pułku. Dotyczy to szczególnie TSD, na których nie ma etatowych pododdziałów ochrony i regulacji ruchu.

Ochronę i obronę punktów dowodzenia w rejonach rozmieszczenia organizuje się w sposób określony, wydzielając główne siły na kierunkach największego zagrożenia. Na zewnątrz punktów dowodzenia, gdy istnieją takie możliwości, rozbudowuje się stanowiska ogniowe, zapory inżynieryjne, grupy min piech i ppanc oraz zapory małowidoczne.

Wewnątrz rejonu rozmieszczenia wyznacza się niezbędną ilość posterunków ochronnych, które pełnią służbę przy barierach, wozach dowodzenia, kancelariach, miejscach pracy dowódcy i niektórych pojazdach specjalnych; ponadto organizuje się patrolowanie rejonu rozmieszczenia punktów dowodzenia.

Bezpośrednią ochronę i obronę punktów dowodzenia podczas ich przesunięcia zapewnia się poprzez rozmieszczenie sił ochrony obrony w ich ugrupowaniu oraz zorganizowanie ubezpieczeń od czoła i ogona kolumny.

Ochronę i obronę punktów dowodzenia organizują ich bezpośredni przełożeni poprzez komendantów tych punktów lub wyznaczonych do tego oficerów.

W czasie organizacji ochrony i obrony ustala się sygnały powiadamiania i ostrzegania oraz alarmu bojowego, zapoznaje się stan osobowy punktów dowodzenia z obowiązującymi sygnałami oraz ze sposobem zachowania się w wypadkach ich ogłoszenia. Wskazane jest prowadzenie na punktach dowodzenia treningów zachowania się jego obsady na sygnał alarmu bojowego.

Na każdym punkcie dowodzenia z chwilą jego rozwinięcia w nowym rejonie opracowuje się plan ochrony i obrony na schemacie lub mapie z odpowiednią legendą. Plan ochrony i obrony punktu dowodzenia opracowuje komendant danego punktu lub wyznaczony do tego oficer, zatwierdza go bezpośredni przełożony punktu dowodzenia.

W planie ochrony i obrony przedstawia się:

- rozmieszczenie poszczególnych elementów punktu dowodzenia /grupa dowodzenia, grupa łączności, grupa zabezpiecze-

nia i obsługi/ z dokładnością do pojedynczego pojazdu;

- skład i rozmieszczenie /sposób działania/ posterunków ochronnych i patroli;
- pododdziały wydzielane do obrony i ochrony punktu dowodzenia i ich zadania;
- zadania składu osobowego punktu dowodzenia w zakresie obrony i ochrony /sektory ochrony/;
- sygnały zagrożenia i alarmu bojowego, sposób działania po ogłoszeniu sygnału;
- organizację dowodzenia w czasie odpierania napadu nieprzyjaciela;
- przedsięwzięcia rozbudowy inżynieryjnej i maskowania punktów dowodzenia;
- drogi dojazdu i wyjazdu z punktu dowodzenia.

5. Zabezpieczenie inżynieryjne

Zabezpieczenie inżynieryjne punktów dowodzenia obejmuje:

- prowadzenie rozpoznania inżynieryjnego rejonu przewidzianego do rozwinięcia punktu dowodzenia oraz dróg marszu;
- rozminowanie rejonu przewidzianego do rozwinięcia punktów dowodzenia;
- rozbudowę fortyfikacyjną punktów dowodzenia /budowę schronów dla ludzi, ukryć dla pojazdów, szczelin przeciwlotniczych, SO dla broni maszynowej i środków ppanc/;
- osłonę punktów dowodzenia zaporami inżynieryjnymi;
- maskowanie punktów dowodzenia;
- lokalizację pożarów w rejonie rozmieszczenia punktów dowodzenia.

Przedsięwzięcia zabezpieczenia inżynieryjnego punktów dowodzenia realizowane są poprzez siły i środki znajdujące się na danym punkcie. Niekiedy do fortyfikacyjnej rozbudowy przydzielone będą dodatkowo pododdziały wojsk inżynieryjnych wyposażone w maszyny inżynieryjne.

Rozpoznanie inżynieryjne rejonu przewidzianego do rozwinięcia prowadzić może wydzielony patrol rozpoznania inżynieryjnego z wojsk inżynieryjnych /drrinż ksap, pldow bsap/ lub przeszkoleni żołnierze z pododdziałów ochrony i regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia. Patrole rozpoznania inżynieryj-

nego punktów dowodzenia wydziela się najczęściej do składu grupy rekonesansowej. Podczas rozpoznania rejonu przewidzianego do rozwinięcia punktów dowodzenia ustala się, czy teren nie jest zaminowany, rozpoznaje się drogi, ustala kierunek wjazdu poszczególnych jego elementów, rozpoznaje się źródła wody.

Rozpoznanie inżynieryjne rejonu przewidzianego do rozwinięcia dowodzenia prowadzi się zawsze, niezależnie od tego czy wysyłana jest grupa rekonesansowa.

Przed wjazdem do rejonu rozmieszczenia punktu dowodzenia należy w miarę potrzeb dokonać naprawy dróg, wykonać objazdy umożliwiając tym samym płynny ruch kolumn i skrócenie czasu zajmowania i opuszczania rejonu.

Stopień inżynieryjnej rozbudowy punktów dowodzenia zależy od szeregu czynników, a głównie od możliwości sił i środków, czasu przebywania w danym rejonie oraz oddziaływania nieprzyjaciela.

Realizując przedsięwzięcia w ramach rozbudowy fortyfikacyjnej należy dążyć do:

- maksymalnego wykorzystania naturalnych ukryć terenowych i ich właściwości ochronno-maskowniczych;

- wykonywania poszczególnych obiektów w kolejności według ich ważności i w zaplanowanym czasie;

- racjonalnego wykorzystania do prac fortyfikacyjnych całego stanu osobowego punktów dowodzenia /kierowców, obsługi WD i środków łączności/.

W pierwszej kolejności powinny być wykonywane szczeliny przeciwlotnicze, ukrycia dla najważniejszego sprzętu oraz stanowiska ogniowe, w dalszej kolejności wykonuje się przykrycia szczelin plot oraz ukrycia dla pozostałych środków i pojazdów.

Do rozbudowy fortyfikacyjnej oprócz ludzi wykorzystuje się maszyny inżynieryjne oraz materiał wybuchowy.

Przedsięwzięcia rozbudowy fortyfikacyjnej punktów dowodzenia realizowane będą zawsze w obronie oraz rejonach ześrodkowania, natomiast w natarciu stopień fortyfikacyjnej rozbudowy zależec będzie od czasu przebywania poszczególnych punktów dowodzenia w jednym rejonie.

Oświetlenie SD pułku i dywizji oraz WSD /ZSD/ zabezpieczają pododdziały ochrony i regulacji ruchu, na TSD pododdziały zabezpieczenia /kzaop, bzaop/.

Pozostałe przedsięwzięcia, jak rozminowanie rejonu punktów dowodzenia, osłona zaporami inżynieryjnymi, lokalizacja pożarów, maskowanie, realizowane są w zależności od potrzeb ograniczonymi siłami ochrony i regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia lub przydzielonymi pododdziałami saperów.

Zadania zabezpieczenia inżynieryjnego punktów dowodzenia, określają zgodnie z decyzją dowódcy bezpośredni przełożeni tych punktów. Bezpośrednim organizatorem i wykonawcą przedsięwzięć zabezpieczenia inżynieryjnego na punktach dowodzenia jest komendant danego punktu lub wyznaczony do tego oficer.

Każdorazowo przed rozwijaniem punktu dowodzenia w kolejnych rejonach bezpośredni przełożony tego punktu określa zadania zabezpieczenia inżynieryjnego i zakres realizowanych przedsięwzięć.

Najważniejsze przedsięwzięcia zabezpieczenia inżynieryjnego punktów dowodzenia przedstawia się w planie zabezpieczenia inżynieryjnego działań oraz w planach ochrony i obrony punktów dowodzenia.

6. Maskowanie

Maskowanie organizuje się w celu ukrycia przed nieprzyjacielem rzeczywistego rozmieszczenia i kierunku przegrupowania punktów dowodzenia oraz wprowadzenia nieprzyjaciela w błąd co do rzeczywistej organizacji i funkcjonowania punktów dowodzenia.

Maskowanie punktów dowodzenia przy ich obecnym stanie wyposażenia w pojazdy oraz środki łączności emitujące energię - przy uwzględnieniu możliwości rozpoznania nieprzyjaciela stanowi niezwykle złożony i ważny problem zabezpieczenia punktów dowodzenia.

Na szczeblach taktycznych z zasady realizuje się przedsięwzięcia maskowania bezpośredniego.

Do zasadniczych przedsięwzięć maskowania punktów dowodzenia zalicza się:

- rozmieszczenie punktów dowodzenia w terenie gwarantującym naturalne właściwości maskowania /małe miejscowości, zagajniki, zadrzewione wąwozy/;
- maskowanie przed obserwacją z powietrza pojazdów mechanicznych oraz miejsc pracy i odpoczynku;
- rozmieszczanie środków łączności /nadajników/ w odległości 1,5 - 2 km od grupy dowodzenia;

- upodobnienie kolumny punktów dowodzenia do kolumn pododdziałów liniowych;
- ograniczenie ruchu pojazdów w rejonie rozmieszczenia punktów dowodzenia;
- niedopuszczenie do przenikania osób postronnych w rejon rozmieszczenia punktów dowodzenia;
- maskowanie oświetlenia miejsc pracy i pojazdów w porze nocnej;
- zakaz umieszczania demaskujących napisów i wskaźników na zewnątrz i wewnątrz punktów dowodzenia;
- organizowanie pozornych SD;
- sprawne dokonywanie zmian punktów dowodzenia;
- wybór zapasowych rejonów rozmieszczenia punktów dowodzenia oraz okresową zmianę ich rozmieszczenia z rejonów zasadniczych do zapasowych;
- całkowity zakaz pracy środków łączności znajdujących się na ZSD w okresie jego utajnionego działania;
- kontrolę maskowania.

Do maskowania pojazdów mechanicznych w rejonie rozmieszczenia punktów dowodzenia wykorzystuje się naturalne ukrycia terenowe oraz etatowe maski i środki podręczne.

Odpowiedzialnymi za organizację i realizację przedsięwzięć maskowania punktów dowodzenia są ich bezpośredni przełożeni, wykonawcami natomiast - ich komendanci lub wyznaczeni do tego oficerowie oraz dowódcy pododdziałów znajdujących się na punktach dowodzenia.

Przed podjęciem decyzji co do sposobu maskowania punktów dowodzenia przełożony danego punktu krótko ocenia możliwości maskowania, uwzględniając: możliwości rozpoznania nieprzyjaciela, właściwości maskownicze terenu, pogodę, porę roku, możliwość wykorzystania podręcznych i etatowych środków maskujących, przedsięwzięcia maskowania radioelektronicznego, możliwości wydzielenia sił i środków do organizacji pozornego stanowiska dowodzenia oraz sposób jego funkcjonowania.

Całokształt przedsięwzięć maskowania komendant danego punktu lub oficer odpowiedzialny za jego organizację przedstawia na swojej mapie oraz w planie ochrony i obrony punktów dowodzenia. Zadania do realizacji przedsięwzięć maskowania komendant

danego punktu dowodzenia lub wyznaczony oficer wydaje wykonawcom ustnie oraz nadzoruje i kontroluje ich wykonanie, ponadto czuwa nad przestrzeganiem przez cały stan punktu dowodzenia zasad maskowania.

Sztab prowadzi kontrolę maskowania w rejonach rozmieszczenia punktów dowodzenia oraz na drogach przegrupowania.

Pozornie SD organizuje się w celu dezinformacji nieprzyjaciela co do rozmieszczenia i funkcjonowania zasadniczych zastanowisk dowodzenia dywizji i pułku.

W każdym rodzaju działań bojowych na szczeblu dywizji powinno się organizować pozorne SD, w pułku pozorne SD organizuje się na polecenie przełożonego. Pozorne SD organizuje się z etatowych sił i środków najczęściej w składzie: 1 radiostacja średniej mocy, 1 stacja radioliniowa, 1 radiostacja UKF małej mocy, inne środki w zależności od potrzeb i możliwości.

Rejon rozmieszczenia dla pozornego SD wybiera się w rejonie dywizji /pułku/ kierując się zasadami rozmieszczenia SD.

Pozorne SD prowadzi wymianę informacji z podwładnymi i przełożonymi stwarzając pozory zasadniczego punktu dowodzenia. Wymiana informacji powinna odbywać się na ogólnych zasadach przy wykorzystaniu niezbędnych dokumentów dowodzenia.

Organizatorem pozornego SD jest szef sztabu, a bezpośrednim wykonawcą - wydział operacyjny dywizji /starszy oficer operacyjny pułku/ przy współpracy z wydziałem łączności /szefem łączności/ i innymi organami dowodzenia.

7. Obrona radioelektroniczna

Obronę radioelektroniczną punktów dowodzenia organizuje się i prowadzi w celu zapewnienia efektywnego użycia własnych systemów radioelektronicznych dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki.

Obejmuje ona: obronę systemów radioelektronicznych przed rozpoznaniem i obez władnieniem radioelektronicznym, kontrolę promieniowania elektronicznego, eliminację wzajemnych zakłóceń.

Obrona systemów radioelektronicznych przed rozpoznaniem radioelektronicznym polega na: likwidacji cech demaskujących pracę środków łączności w czasie ich eksploatacji; ścisłym

przestrzeganiu ustalonych zasad, reżimów ich pracy; należytnym wykorzystaniu technicznych możliwości sprzętu łączności; ograniczeniu, a nawet całkowitym zakazie pracy środków łączności; zmianie struktury systemu łączności; organizacji pozornych WŁ SD; rozmieszczeniu nadajników radiostacji średniej mocy w odległościach 1,5 - 2 km od punktów dowodzenia.

Obronę systemów radioelektronicznych przed obezwładnieniem radioelektronicznym zapewnia się między innymi poprzez: szkolenie obsług środków łączności oraz oficerów, korzystających bezpośrednio z tych środków, w umiejętnym posługiwaniu się sprzętem w toku zakłócania; skracanie czasu promieniowania; ściśle przestrzeganie zasad wymiany radiowej i reżimu pracy; pełne wykorzystanie możliwości technicznych urządzeń radioelektronicznych.

Obronę środków i systemów łączności radiowej przed zakłóceniami realizuje się między innymi poprzez:

- organizację w ważniejszych relacjach dowodzenia dublujących sieci i kierunków radiowych;
- organizację skrytych relacji łączności radiowej, w których do chwili rozpoczęcia pracy prowadzi się tylko nasłuch;
- stosowanie częstotliwości zapasowych;
- organizację służbowych sieci radiowych;
- stosowanie anten kierunkowych;
- zwiększanie mocy promieniowania nadajników;
- zawężanie paśma odbioru;
- zmianę rodzaju pracy na bardziej odporny na zakłócenia;
- zbliżanie punktów dowodzenia do siebie.

Kontrola promieniowania radioelektronicznego zapewnia sprawdzenie pracy własnych środków radioelektronicznych oraz wykrycie wywiadowczych i dywersyjno-rozpoznawczych systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela.

Eliminację wzajemnych zakłóceń powstających podczas jednoczesnej pracy środków radioelektronicznych zapewnia się odpowiednim rozmieszczeniem tych środków w terenie, doбором ich charakterystyki promieniowania, ustaleniem priorytetów pracy oraz należytnym rozdziałem częstotliwości i sektorów działania.

Odpowiedzialnymi za obronę radioelektroniczną na punktach dowodzenia są bezpośredni przełożeni tych punktów, którzy

realizują wymienione wyżej przedsięwzięcia poprzez szefa wydziału łączności /szefa łączności pułku/.

Bezpośrednią odpowiedzialność za organizację i prowadzenie obrony radioelektronicznej ponoszą użytkownicy środków i systemów radioelektronicznych węzła łączności punktów dowodzenia.

8. Zabezpieczenie tyłowe

Zabezpieczenie tyłowe punktów dowodzenia organizuje się w celu: zapewnienia terminowego zaopatrzenia w niezbędne materiały i sprzęt; utrzymania w technicznej sprawności sprzętu będącego w wyposażeniu punktów dowodzenia; jego obsługi, remontu i ewakuacji; utrzymania właściwego stanu zdrowotnego, udzielania pomocy w wypadku porażen; zapewnienia stanowi osobowemu punktów dowodzenia właściwych warunków bytowych.

Zabezpieczenie tyłowe punktów dowodzenia obejmuje: zabezpieczenie materiałowe, zabezpieczenie techniczne, zabezpieczenie medyczne.

A. Zabezpieczenie materiałowe

Podstawowe rodzaje zabezpieczenia materiałowego punktów dowodzenia to: amunicja, materiały pędne i smary /MPS/, sprzęt techniczny, środki ochrony przed skażeniami, żywność, umundurowanie i materiały inżynieryjne.

Zaopatrzenie materiałowe punktów dowodzenia realizuje się poprzez zaopatrywanie pododdziałów ochrony i regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia znajdujących się na punktach dowodzenia lub wydzielających siły do ich organizacji /koirr, bł, bzaop, ploirr, kł, kzaop/.

Bezpośrednie zaopatrzenie oficerów obsługi /załóg/ punktów dowodzenia organizują dowódcy wymienionych wyżej pododdziałów.

a/ Zaopatrzenie w amunicję realizowane będzie transportem bzaop /kzaop/ nie częściej niż raz na dobę, jednocześnie z zaopatrzeniem pododdziałów znajdujących się w pobliżu punktów dowodzenia /kchem, br, bsap, plchem, kr, ksap, WSD /ZSD/ najczęściej zaopatrywane będzie w amunicję przez SD.

b/ zaopatrzenie w MPS odbywać się będzie raz w ciągu doby pod koniec dnia walki. Dla pododdziałów znajdujących się na punktach dowodzenia może być organizowany w rejonie ich rozmieszczenia punkt tankowania, na którym część pojazdów będzie uzupełniać paliwo bezpośrednio do zbiorników, pozostałe pojazdy uzupełniane będą za pomocą kanistrów i beczek. Część pojazdów szczególnie z TSD może być uzupełniana w ciągu dnia bezpośrednio w tyłach dywizji /pułku/. W czasie marszu dywizji /pułku/ istnieje możliwość włączenia w kolumnę punktu dowodzenia, głównie w kolumnę SD dywizji /pułku/, cysterny z paliwem - uzupełnianie paliwa w pojazdach odbywać się będzie w tym przypadku w czasie odpoczynków.

c/ zaopatrzenie w żywność obsady odbywa się na punktach żywienia, które organizują:

- na SD pułku - kompania łączności /drg z kł/;
- na TSD pułku - kompania zaopatrzenia /plg z kzaop/;
- na SD dywizji - batalion łączności /plzaop z bł/ i koirr /drg z koirr/;
- na TSD dywizji - batalion zaopatrzenia /plzaop z bzaop/.

Ponadto, zgodnie z planem przydziałów gospodarczych na zaopatrzenie punktów żywnościowych, punktów dowodzenia mogą być przydzielane inne pododdziały znajdujące się w pobliżu tych punktów.

Żywienie obsady WSD /ZSD/, PO odbywa się poprzez dostarczanie gorących posiłków w termosach, ponadto zaopatruje się je w suche racje żywnościowe i kuchnie turystyczne.

d/ zaopatrzenie punktów dowodzenia w sprzęt techniczny, środki ochrony przed skażeniami, umundurowanie, materiały inżynierskie i chemiczne będzie realizowane w zależności od potrzeb zgodnie z planem zabezpieczenia materiałowego poprzez dowódców pododdziałów ochrony i regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia przebywających na danym punkcie.

B. Zabezpieczenie techniczne

Zabezpieczenie techniczne punktów dowodzenia realizowane będzie na ogólnych zasadach, w ramach zabezpieczenia technicznego działań bojowych.

Uszkodzenia sprzętu technicznego znajdującego się na punktach dowodzenia powstawać będą zarówno z przyczyn eksploatacyjnych, jak i w wyniku oddziaływania nieprzyjaciela.

Mniejsze uszkodzenia sprzętu technicznego będą usuwały załogi /kierowcy, operatorzy/ oraz pododdziały remontowe pododdziałów regulacji ruchu, łączności, zaopatrzenia /drużyna remontu samochodów koirr, pluton remontowy bł, pluton remontu samochodów bzaop/.

Przy wykonywaniu remontów bieżących w pierwszej kolejności remontuje się środki łączności, wozy dowodzenia i ważniejszy sprzęt mający wpływ na realizację dowodzenia.

W wypadku powstania większych strat, przekraczających możliwości remontowe pododdziałów oraz w wypadkach, gdy istnieje potrzeba przyspieszenia przygotowania sprzętu do działań wydzielać się będzie dodatkowe siły remontowe z krem pułku i brem dywizji.

W uzasadnionych przypadkach na SD dywizji i pułku mogą być doraźnie przydzielane drużyny remontowe oraz ciągniki kołowe do ewakuacji sprzętu.

Ewakuację uszkodzonego sprzętu z punktów dowodzenia prowadzi się na ogólnych zasadach siłami brem /krem/.

C. Zabezpieczenie medyczne

Zabezpieczenie medyczne na punktach dowodzenia organizuje się w oparciu o etatowe pododdziały medyczne bł i bzaop oraz przy udziale etatowych i nieetatowych sanitariuszy pododdziałów regulacji ruchu, kł i kzaop.

Udzielanie pomocy medycznej żołnierzom z obsady punktów dowodzenia ograniczać się będzie do pierwszej pomocy udzielanej sobie wzajemnie lub przez sanitariuszy i do ich ewakuacji do PM. Obowiązkiem przełożonych punktów dowodzenia i dowódców pododdziałów jest spowodowanie uzupełnienia opatrunków osobistych przez całą obsadę punktów dowodzenia oraz apteczek w pojazdach mechanicznych.

Ewakuację porażonych z punktów dowodzenia pułku prowadzi się siłami kmed na PPM, a w dywizji siłami bmed do DPM; w wypadku powstania większych strat do ewakuacji porażonych może być użyty transport ogólnego przeznaczenia. W uzasadnio-

nych przypadkach na SD dywizji i pułku mogą być doraźnie wydzielane elementy zabezpieczenia medycznego z bmed /kmed/.

Za zabezpieczenie tyłowe punktów dowodzenia odpowiadają bezpośredni przełożeni tych punktów natomiast bezpośrednimi organizatorami i realizatorami przedsięwzięć zabezpieczenia tyłowego są dowódcy pododdziałów regulacji ruchu, łączności i zaopatrzenia znajdujący się na punktach dowodzenia.

Elementy zabezpieczenia tyłowego punktów dowodzenia zawarte są w planie zabezpieczenia tyłowego działań kwatermistrza oraz w planie materiałowo-technicznego zabezpieczenia działań szefa służb technicznych.

B I B L I O G R A F I A

1. Regulamin walki /pułk, dywizja/ projekt nowelizacji.
2. Regulamin służby sztabów w polu.
3. Służba sztabów ogólnowojskowych /podręcznik/. Wyd. MON, 1966 r.
4. Obrona przeciwlotnicza wojsk na szczeblach taktycznych /podręcznik/.
5. Instrukcja o obronie wojsk przed bronią masowego rażenia.
6. Wzory dokumentów bojowych /dywizja/.
7. Wzory dokumentów bojowych /pułk/.
8. płk dr OLEKSIŃSKI S.: "Organizacja, rozmieszczenie i przesuwanie punktów dowodzenia na szczeblach taktycznych" /skrypt/ wyd. ASG, 1971 r.
9. ppłk dypl. BROCKI J.: "Właściwości zabezpieczenia tyłowego pododdziałów i oddziałów rodzajów wojsk pułku i dywizji" /skrypt/. ASG, 1977 r.
10. płk dr BANASIAK Z.: "Obrona przeciwlotnicza pułku zmechanizowanego /pułku czołgów/ w działaniach bojowych". Myśl Wojskowa, nr 3, 1975 r.
11. "Obrona radioelektronicznych systemów dowodzenia przed oddziaływaniem nieprzyjaciela". B.I. nr 1 /119/ wyd. Sztab Gen. 1975 r.
12. GOŁĄB Z., KOŁCZ S.: "Współczesne dowodzenie wojskami".
13. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w zasadniczych rodzajach działań bojowych - /podręcznik/, cz.I. /projekt/. ASG, 1977 r.

Wydrukowano w 50 egz.

Egz. nr 1-50 - Bibl.Nauk.OZS

wyk. ppłk Niedźwiedź

Druk OH - EK

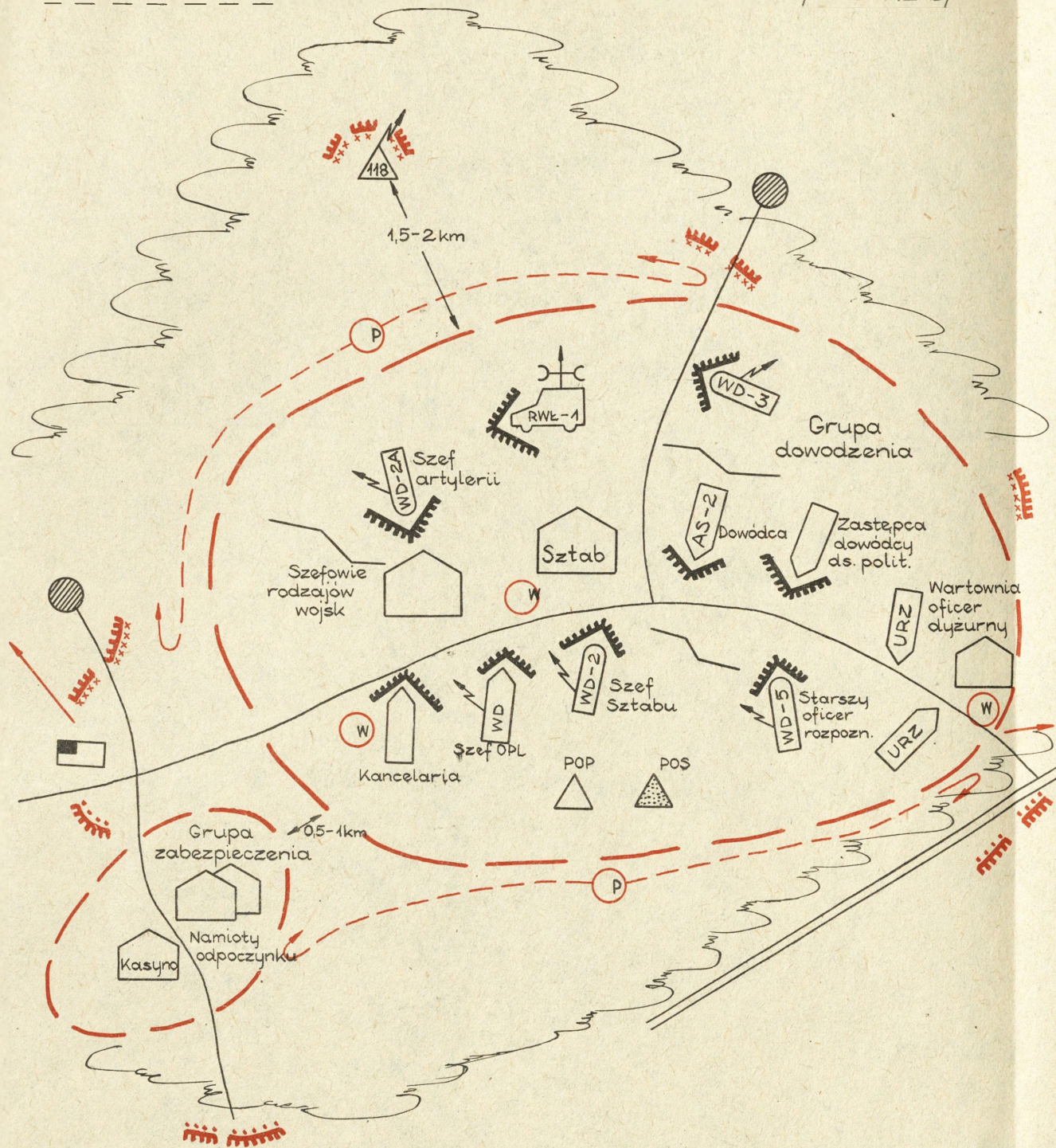
Druk ASG WP nr pf-656/ pf-3108/WW

Kor. J.G.

PLAN OCHRONY I OBRONY SD 5pz

/PRZYKŁAD/

LEGENDA:

1. Podział sił i środków.

Lp	Nazwa rejonu lub kierunku obrony i ochrony bezpośredniej	Nazwa pododdziału	Siły i środki										Dowódca	Uwagi
			Ludzie					Środki						
			Oficerowie Chorągwie	Podofic.	Szeregowcy	Razem	Transp. opant.	Czołgi	km	Działa i moździerze	Działa plot	Kbk - AK		
1	Rejon nr 1 Rozwidlenie dróg, pojedyncze zabudowania	ploirr	1	1	7	9	1		2			7	Starszy oficer operacyjny	
		kadra sztabu i szefowie rodz. wojsk	10	2		12								
2	Rejon nr 2 Rozwidlenie dróg/wył/ pojedyncze zabudowania /wył/	kl	2	3	10	15						12	Dowódca kl	
		grupa zabezp.		1	4	5						5		
3	Ochrona kancelarii i namiotów pracy	warta	1	6	7							7		

- 2 rejon nr 1
- rejon nr 2
- posterunki ochronne
- POS posterunek obserwacji skażeń
- POP posterunek obserwacji powietrznej.

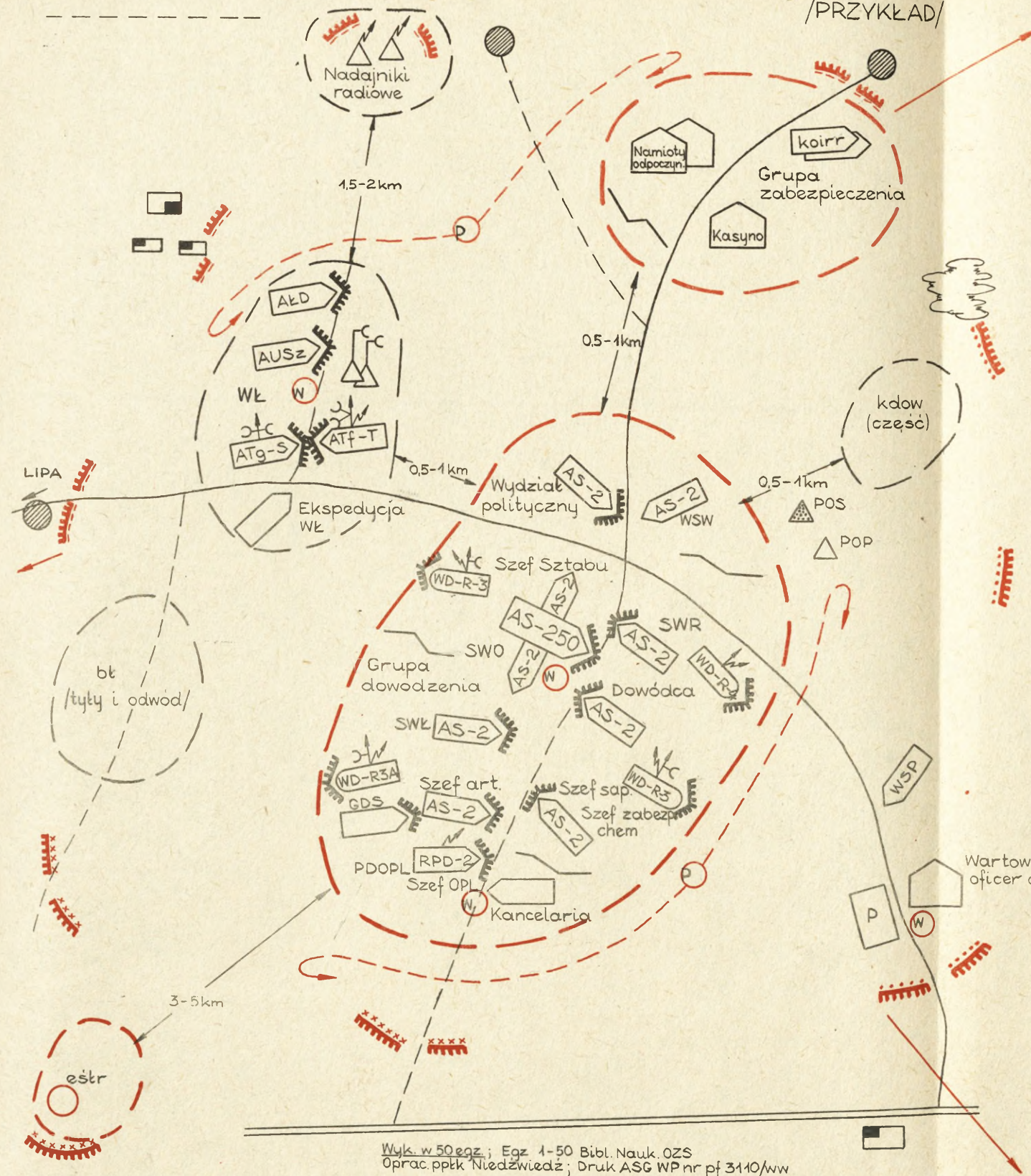
KOMENDANT SD 5pz

PLAN OCHRONY I OBRONY SD 7DZ

/PRZYKŁAD/

Egz.nr. ....

LEGENDA:

1. Podział sił i środków

Lp	Nazwa rejonu lub kierunku obrony i ochrony bezpośredniej	Nazwa pododdziału	Siły i środki							Dowódca	Uwagi	
			Ludzie			Środki						
			Oficerowie	Chorążkowie	Podofic.	Szeregownicy	Razem	Transp. opanc.	Czołgi			Km
1	Rejon nr 1 Rozwinięcie dróg zagajnik	1ploirr	1	2	16	19				18	SWO	
		kadra sztabu	12	2	-	14						
		część kdw	2	4	15	21				19		
2	Rejon nr 2 Zagajnik, droga polna do m. LIPA	bt	2	5	25	32				30	Szeft Sztabu bt	
		Żołnierze z grupy zabezpieczenia	2	4	8	14				14		
3	Rejon nr 3	2ploirr	1	2	16	19				18	Szeft artylerii	
		Szeftowie rodzajów wojsk	10	2		12						
4	Ochrona kancelarii	Warta			3	3						
5	Ochrona AS-250	Warta			3	3						
6	Ochrona AUSz	Warta			3	3						

2.

- rejon nr 1
- rejon nr 2
- rejon nr 3
- patrolowanie
- posterunek ochronny
- posterunek obserwacji skażeń
- posterunek obserwacji powietrznej

KOMENDANT SD 7DZ

